

ale, der kan karakteriseres som utugtige fotografier, film, andre utugtige visuelle gengivelser eller lignende af en person under 18 år – og ikke som i dag, hvor bestemmelsen om besiddelse alene omfatter visse grovere former for børnepornografi. Det foreslås dog samtidig, at besiddelse af billeder ikke skal være strafbar i tilfælde, hvor den person, der er gengivet på billedet, er fyldt 15 år på tidspunktet for gengivelsen og har givet sit samtykke til besiddelsen. Strafferammen for besiddelse af børnepornografi foreslås forhøjet til fængsel indtil 1 år.

De foreslåede forhøjede strafferammer giver domstolene mulighed for i højere grad at graduere strafudmålingen, navnlig i sager om optagelse og udbredelse af børnepornografisk materiale af mere systematisk eller organiseret karakter, hvor barnet har været udsat for fare eller grov vold, eller hvor der forvoldes barnet alvorlig skade.

For så vidt angår adoptionsloven, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at den, der som mellemmand yder vederlag for at opnå samtykke til adoption, kan straffes.

Herudover foreslås det, at der i retsplejeloven indsættes en adgang til beskikkelse af en bistandsadvokat i sager om menneskehandel, samt at forældelsesfristen i sager om menneskehandel, hvor ofret er under 18 år, tidligst skal regnes fra den dag, hvor ofret fylder 18 år. Dette gælder allerede i dag i sager, hvor et barn har været udsat for seksuelle overgreb.

I overensstemmelse med Linkis-udvalgets anbefalinger foreslås det, at der i retsplejeloven indsættes en udtrykkelig hjemmel til, at videoafhøringer af børn – altså politiets afhøring, der optages på video – kan anvendes som bevis under domsforhandlingen. Hjemlen vil omfatte både sager, hvor der er mistanke om, at barnet har været udsat for et seksuelt overgreb, og andre sager som f.eks. drabs- og voldssager, hvor et barn skal afhøres som vidne.

Herudover foreslås det, at der i retsplejeloven indsættes en adgang til – inden videoafhøringen af et barn – at beskikke en forsvarer for den, der er mistænkt eller sigtet eller senere måtte blive mistænkt eller sigtet i sagen.

Retsplejeloven indeholder i dag ikke hjemmel til at beskikke en forsvarer for en person, der ikke er sigtet. Politiet har derfor ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn i disse tilfælde tilkaldt en advokat fra kredsen af beneficerede advoka-

ter, som under en videoafhøring af et barn kan varetage den mistænkes eller endnu ukendte gerningsmands interesser. Efter Justitsministeriets opfattelse er det afgørende for den mistænkes eller den sigtedes mulighed for at varetage sit forsvar, at han har en forsvarer tilknyttet allerede på dette meget tidlige stadie af sagen, hvor politiet gennemfører en videoafhøring af et barn. Forslaget om adgang til i disse tilfælde at beskikke en forsvarer er i overensstemmelse med Linkis-udvalgets anbefaling.

Endelig foreslås en bestemmelse om, at den mistænkte eller sigtede ikke har adgang til at overvære videoafhøringen, men har adgang til efterfølgende at gøre sig bekendt med indholdet heraf samt mulighed for at anmode om genafhøring af barnet. Linkis-udvalget har på dette spørgsmål delt sig i et flertal og et mindretal. Udvalgets flertal har foreslået en bestemmelse i retsplejeloven, hvorefter den mistænkte/sigtede i sager, hvor der foretages videoafhøring af et barn, ikke har ret til at overvære foretagelsen af afhøringen ud fra et hensyn til barnet. Den mistænkte/sigtede skal derimod efterfølgende have mulighed for at gennemse videoen hos politiet og for at fremsætte begæring om, at der foretages genafhøring af barnet.

Heroverfor står udvalgets mindretal, der finder, at mistænkte/sigtede skal have ret til at overvære videoafhøringen af et barn. Mindretallet har i den forbindelse navnlig henvist til hensynet til den mistænkes/sigtedes retssikkerhed, men har samtidig anført, at denne ordning ligeledes vil imødekomme hensynet til barnet, idet gentagne videoafhøringer af barnet herved undgås.

Efter regeringens opfattelse er der gode argumenter for begge de foreslåede løsninger. Der må lægges meget stor vægt på begge de hovedhensyn, som både flertallet og mindretallet fremhæver, dels hensynet til den mistænkes/sigtedes retssikkerhed, dels hensynet til barnet, og til at barnets forklaring bedst muligt kan bidrage til sagens oplysning. Valget mellem de to løsningsforslag kan derfor give anledning til betydelig tvivl.

Regeringen lægger ved sin stillingtagen vægt på, at hensynet til barnet samt hensynet til at opnå en uforbeholden og detaljeret forklaring fra barnets side må antages at varetages bedst ved flertallets løsningsforslag. Regeringen lægger endvidere vægt på, at hensynet til den mistænkes/sigtedes retssikkerhed også kan tilgodeses